

Älyvapaa äijänkuva
häirikkö ijänikuinen
mietti kerran , mietti toisen,
mietti kerran kolmannenkin,
mitä joutessaan tekisi
tarpeetonna työjelisi.

-

Kulki kierrellen kyliä,
tapaeli tuttavია.
nautti naapurin jutuista,
turinoista tolkun miehen.
jopa naisia narutti,
kellisteli ketterästi.

-

Siihen ei tyytynyt typerä,
Älyvapaa oivaltanut:
homma hälle on hyväksi,
elo siisti siunaukseksi.

-

Ratsun rasvasi rajuksi,
pisti päälle houkuttimet.
etsi parfyymit paremmat,
kaakillensa kuopivalle.

Ratsu kulttuuriin ravasi,
lensi kautta kaamoksien.
äijä kunnoton selässä
satulassa huojahteli.

-

Äijä porhalsi perille
katsasteli, kuulosteli.
johan reunasta repäisi
kulttuurihin kurkisteli.

-

Jopa kulttuuri risahti,
kahahtikin sammalikko
äijän työntyissä tupahan,
vieraana vain viihtymähän.

-

Eipä sapluuna sopinut,
väärin lienee värssyt tehty

kovin tuhmasti tarinat
tollonlailla suunniteltu.

-

Mene matkoihis mokoma,
typerämpää tympeämpi.
jonninjoutava ketale
hassu herra harmillinen.

-

Älysikin kumma kuoma
oivalsi jutun samalla:
-Eipä kulttuuri ylevä
typerille tarkoitettu.
Sehän viisaille varattu
rikkahille varmistettu.

17.4.2013